840/10

Den 29. marts 2010 blev i sag nr. 76.472:

xxxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet bilforsikring i GF-Forsikring A/S, klager over størrelsen af den erstatning, som selskabet har tilbudt for den forsikrede bil, der er blevet totalskadet i forbindelse med et færdselsuheld den 31/3 2009.

Selskabet har tilbudt pro rata-erstatning med henvisning til, at klageren i forbindelse med forsikringens tegning har afgivet urigtige oplysninger om brugerforholdet. Ifølge selskabet var klagerens søn, som fyldte 18 år i marts 2007, den reelle bruger af bilen.

Den forsikrede bil var en Citroën Saxo, årgang 1999.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 3/6 2009, fremgår:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.
> Er at GF forsikring først påstår at vor søn er ejer af bilen, det ligger vi så dokumentation for at hen ikke er, hvorefter det bliver til at han er den daglige bruger, hvilket han heller ikke er: Se forklaringen i vedlagte dokumenter, de påstår ligeledes at jeg skulle have sagt i telefonsamtale, at han er den reelle bruger af bilen, dette er ligeledes ukorrekt.
>
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
> Fuld dækning i henhold til taksering af bilen ÷ 2 gange selvrisiko i henhold til forsikringsbetingelser."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 14/7 2009 til nævnet anført:

"[klager] kontakter den 01.april 2009 selskabet for telefonisk anmeldelse af påkørselsskade. [klager] oplyser, at hendes søn …[klagers søn] var fører af bilen.

Selskabets taksator kontaktes af reparatøren for besigtigelse og opgørelse af skaden på [klagers] bil. Taksatoren får oplyst af reparatøren, at bilen i sin tid blev solgt til [klagers søn], og bilen er registreret til [klager], som ejer/bruger af bilen.

Selskabet kontakter herefter [klager] den 07.april 2009, som fortæller, at hun har købt bilen og kørt i den, men at det er hendes søn, […] der er den reelle bruger af den. Selskabet gør derfor [klager] opmærksom på, at der herved er tale om fareforøgelse i sagen, og at selskabet vil gøre pro rata erstatning gældende overfor [klager] iht. gældende regler og på baggrund af det af [klager] oplyste.

Den 20.april 2009 modtager selskabet klage fra [klagers] mand, da denne ikke kan acceptere sagens resultat. [klagers søn] er iflg. [klagers] mand ikke den reelle ejer/bruger af bilen, men benytter kun denne lejlighedsvis og skulle købe bilen, når denne fik økonomisk mulighed for det. Selskabet modtager herefter dokumentation fra [klager] på, at hun betaler vægtafgift samt forsikring for bilen. Selskabet taler endvidere med J. Auto, som oplyser, at de har solgt bilen til [klager] den 14. juni 2007 og oplyser, at de efterfølgende har solgt gearkasse til bilen til [klagers] søn den 24.oktober 2008.

I efterfølgende samtale med [klagers] mand oplyser han, at [klagers søn] har betalt for sportsudstødning/-sæder til bilen samt alufælge.

Selskabet beder derfor om accept fra [klager] vha. samtykkeerklæring til at indhente oplysninger fra deres bank, således selskabet kan se, om [klagers søn] evt. afdrager på bilen til [klager] og/eller betaler benzin. [klager] ønsker ikke, at give selskabet adgang til disse oplysninger.

Selskabets taksator informerer selskabet om, at denne har lavet aftale med [klagers] søn om at denne kan afhente af nogle af bilens dele, herunder sæderne og udstødningen fra ophuggeren. Ophugger bekræfter at [klagers søn] sammen med kammerater har afhentet de aftalte dele af bilen og herudover også medtaget bilens sidespejle.

[klagers søn] er autolakerer og selskabets taksator taler med dennes arbejdsgiver, som oplyser til at [klagers søn] er den daglige bruger af bilen, og den reelle bruger. Af hensyn til arbejdsgiver- og arbejdstagerforholdet mellem [klagers søn] og …[klagers søns arbejdsgiver] har selskabet ikke oplyst [klager], at disse oplysninger er indhentet fra arbejdsgiveren, idet dette betragtes som interne oplysninger.

Selskabet fastholder afgørelsen overfor [klager] med den begrundelse, at:

- Bilen bliver registreret til [klager] 5 måneder efter, at [klagers søn] er fyldt 18 år.
- [klager] har den 07.april 2009 telefonisk oplyst til selskabet, at søn er den reelle bruger af bilen.
- [klagers søn] har købt alt udstyr til bilen.
- [klager] vil ikke medvirke til nærmere belysning af sagen, som eks. udtog fra [klagers søns] konto, således vi kan se om denne køber benzin til bilen og afdrager på bilen til [klager].
- [klagers søn] har været ude hos ophugger og afhente dele fra den totalskadede bil.
- [klagers søn] er autolakerer og selskabet har talt med [klagers søns] arbejdsgiver, som bekræfter, at [klagers søn] dagligt bruger bilen og er den reelle bruger af den.

Selskabet skal i øvrigt bemærke, at bilens monterede udstyr, herunder sportsudstødning-/sæder og alufælge samt bilens generelle udseende typisk vil være udstyr/udseende, som en ung mand ville foretrække.

På baggrund af sagens oplysninger har det formodningen imod sig, at [klager] skulle være den der kører i bilen og den reelle bruger af bilen.

Under henvisning til ovennævnte, fastholder selskabet således, at [klagers søn] er den reelle bruger af den pågældende bil, hvorfor vi har været berettiget til at gøre pro-rata erstatning gældende i forbindelse med opgørelse af erstatningen, jf. forsikringsaftalelovens bestemmelser.

Selskabet henviser derudover til AK74.168, AK69.563 og AK71.622

Selskabet afventer herefter kendelse fra nævnet."

Hertil har klageren i skrivelse af 24/8 2009 til nævnet bemærket:

"Selskabets taksator kontaktes af reparatøren for besigtigelse og opgørelse af skaden. Taksatoren skulle her have fået oplyst at bilen i sin tid blev solgt til [klagers søn], dette er ikke korrekt da det var ved en anden forhandler, bilen blev altså ikke købt der hvor den er indleveret for taksering af skaden

Selskabet kontakter herefter [klager] den 07. april 2009

[klager] har her nævnt at [klagers søn] var fører af bilen da uheldet skete.

Den 20.april 2009

Selskabet taler med J. Auto, som skulle have oplyst at de skulle have solgt en gearkasse til bilen som [klagers søn] skulle have købt. Dette er heller ikke korrekt det var en gear skifte arm, det er vel det samme som hvis han skulle hente 2 liter mælk for [klager].

[klager] kan ligeledes oplyse at bilen er købt 14.juni men at [klagers søn] først havde kørekort d.23.oktober. [klager] har på intet tidspunkt sagt at [klagers søn] var den reelle bruger af bilen, kun at han var låner af den.

[klager] vil gerne medvirke til nærmer belysning af sagen, derfor også indsigt i vores betalingservice. [klagers søns] konto betragtes som interne oplysninger.

[klager] har på intet tidspunkt været hos ophuggeren og hente udstyr, udstyret er afhentet i henhold til aftale med taksator, hvor bilen var indleveret til taksering og kun udstyr i henhold til det aftalte. Ophuggeren adr. som bilen er indleveret til, er os ubekendt.

[klagers] arbejdsgiver kan og vil til enhver tid bekræfte, at [klager] er den daglige bruger af bilen."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder bl.a. den mellem parterne stedfundne korrespondance samt fotos af den forsikrede bil.

Nævnet udtaler:
Således som sagen foreligger oplyst, finder nævnet ikke anledning til at kritisere, at selskabet har lagt til grund, at bilens reelle bruger er klagerens søn, og at selskabet - såfremt dette var blevet oplyst - ville have opkrævet en højere præmie. Nævnet kan på den baggrund ikke kritisere, at selskabet har tilbudt pro rata-erstatning som sket.

Dette er ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse ved domstolene vedrørende bilens rette ejer-/brugerforhold ikke vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand